

K 70. narozeninám prof. MUDr. Bořivoje Semráda, CSc. (7. 11. 1938)

Milý Bořivoji,

doufám že nebude vadit Tobě, ani čtenářům *Cor et Vasa*, že Ti píši formou otevřeného dopisu. Když jsem psal laudatio k Tvým 60. narozeninám, netušil jsem, že to uteče tak strašně rychle. A protože se nerad opakuji, volím raději tuto formu.

Myslím si, že Tvou kariéru zásadně ovlivnila práce na Fyziologickém ústavu Masarykovy univerzity pod vedením prof. MUDr. V. Kruty, DrSc., kde jsi po promoci začínal. Do klinické praxe jsi nastoupil na I. interní kliniku v roce 1966 a přinesl jsi s sebou fyziologické myšlení, které jsi tolika studentům a mladším lékařům vštěpoval. K těm vděčným, které jsi opravdu něco naučil, patřím i já coby student, a od roku 1973 i jako mladší kolega na I. interní klinice. Je to jako s vojnou. Nebyly to zrovna lehké časy, ale s odstupem času jsme na to s úsměvem vzpomínali. Náš kolega MUDr. J. Hejl často říkal, že kdo prožil I. internu, toho jen tak něco psychicky nepoloží; myslím, že v té době vznikl i pojem „duševní svaly“.

Ale zpět k Tvé práci. Intenzivně jsi se věnoval problematice srdečního rytmu a souborné výsledky publikoval v kandidátské práci „Hemodynamika nemocných s poruchami srdečního rytmu“. Zvláště diagnostika dvojí dráhy AV uzlu, jakož i elektrofyziologická analýza funkce srdečního převodního systému, představovala špičkové práce ve své době.

V roce 1977 jsi přešel na kardiologické centrum v Brně a věnoval se problematice indikací nemocných ke kardiologickým operacím a dlouhodobé péče o tyto nemocné. Stejněmu tématu jsi se zákonitě věnoval i ve své habilitační práci „K problematice léčení chlopenních vad“.

Pravděpodobně se mnou budeš souhlasit, že jsi mohl plně rozvinout své odborné a organizační schopnosti, když jsi v roce 1990 nastoupil na místo přednosta I. interní kliniky Fakultní nemocnice Brno-Bohunice. To, co se Ti během neuvěřitelně krátké doby podařilo, je skutečně obdivuhodné. V roce 1991 zahájilo činnost kardiostimulační středisko, v roce 1992 arytmologická laboratoř s holterovskou technikou a vyšetřováním synkopálních stavů na nakloněné rovině; v roce 1993 zahájila činnost elektrofyziologická laboratoř s invazivní diagnostikou arytmí. V roce 1994 získala klinika akreditaci k implantaci kardioverterů-defibrilátorů a v témže roce byla zahájena invazivní diagnostika ischemické choroby srdeční a provedení první perkutánní transluminální koronární angiografie. Od

roku 1995 se provádí radiofrekvenční ablace a baroreflexní senzitivita. Myslím si, že máš být na co hrdý.

V roce 1995 jsi byl jmenován profesorem a v obhajovací přednášce jsi se opět věnoval oblíbenému tématu – Terapie komorových arytmí.

Milý Bořivoji,

je pro mě velkou ctí, že jsem Ti mohl letos při příležitosti Výročního sjezdu ČKS osobně předat čestné členství České kardiologické společnosti. Před deseti lety jsem Ti přál „hodně zdraví, protože nic jiného nepotřebuješ“. Na tom se v podstatě nic nemění. Těch pár úrazů následkem chalupaření jistě překonáš, kulhání se k Tvému stále mladistvému vzhledu vůbec nehodí. *Carpe diem*.

Václav Chaloupka